

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6631/2024
04.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миломир Петровић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Миловановић, адвокат из ... и ВВ из ..., ради недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2501/23 од 07.09.2023. године, у седници одржаној 04.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2501/23 од 07.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 767/20 од 29.05.2023. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је недопуштено извршење на кп .., потес ..., по култури шума 4. класе у површини од 10000/43752 из листа непокретности бр. .. КО ... одређено решењем о извршењу Основног суда у Лозници Ии 351/17, те се у том делу извршење обуставља и укидају све до сада спроведене радње што су тужени дужни признати и трпети (став први изреке). Обавезани су тужени да тужиоцу солидарно на име трошкова трошкова парничног поступка исплате износ од 89.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев за исплату износа преко досуђеног до трошковника траженог износа од укупно 109.000,00 динара одбијен (став други изреке). Одбијен је захтев првотужене за досуђење трошкова парничног поступка (став трећи изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2501/23 од 07.09.2023. године усвојена је жалба тужене и пресуда Основног суда у Лозници П 767/20 од 29.05.2023. године преиначена тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је недопуштено извршење на кп .., потес ..., по култури шума 4. класе у површини од 10000/43752 из листа непокретности бр. .. КО ... одређено решењем о извршењу Основног суда у Лозници Ии 351/17 и да се у том делу извршење обустави и укину све спроведене извршне радње, што су тужени дужни признати и трпети а тужилац се обавезује да туженој ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 79.500,00

динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до коначне исплате (став први изреке). Обавезан је тужилац да туженој ББ накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући другостепену пресуду у смислу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, ...10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је од туженог ВВ купио 10000/43752 дела парцеле ..., потес ..., по култури шума 4. класе уписане у лн бр. .. к.о. ..., уговором од 18.01.2013. године. Након овере уговора тужилац није подносио захтев СКН Лозница за укњижбу тако да је продавац остао уписан као титулар права својине. Решењем Основног суда у Лозници Ии 351/17 од 07.06.2017. године дозвољено је извршење продајом сувласничког дела овде туженог ВВ, као извршног дужника од 10053/43982 које има на парцели ..., а по предлогу ГГ, као извршног повериоца. Тужена ББ је непосредном погодбом у извршном поступку купила сувласнички удео извршног дужника (закључком о додељивању земљишта од 12.10.2018. године). У септембру 2020. године тужилац је сазнао да је као власник удела, који је он купио од ВВ, сада уписана тужена ББ, а са вођењем извршног поступка није био упознат. Дана 09.09.2020. године тужилац је иницирао овај поступак тужбом ради недопустивости извршења са захтевом као у изреци првостепене пресуде, а као тужене је означио ВВ и ББ.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да је тужилац стекао право својине на предметној непокретности на основу законитог правног посла - судски овереног уговора о купопродаји, па је у смислу одредбе члана 20. Закона о основама својинско правних односа постао власник исте. С друге стране, тужена је предметну непокретност стекла у извршном поступку и била упозната са постојањем купопродајног уговора закљученог између тужиоца и туженог, али није проверила поседовно стање предметне непокретности и тиме се изложила ризику губитка стечене ствари, без обзира што је стицање извршено у судском поступку.

Другостепени суд је прихватио као правилно и потпуно утврђено чињенично стање и закључио да не постоји потпуна пасивна легитимација, јер тужилац тужбом није обухватио и извршног повериоца, па је преиначио првостепену пресуду и тужбени захтев одбио.

Неосновано се ревизијом тужиоца указује да је другостепени суд погрешно применио материјално право.

Одредбом члана 111. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ број 106/15...9/20) прописано је да треће лице може у року од 30 дана од дана

пријема решења о одбацивању или одбијању приговора да покрене парнични поступак против извршног повериоца ради утврђивања да је извршење на предмету недозвољено. Покретање парничног поступка не одлаже извршење. Извршни дужник који оспорава право трећег лица морао је да буде обухваћен тужбом. Ако извршни поступак није окончан, а суд правноснажном одлуком утврди недозвољеност извршења на предмету, јавни извршитељ на предлог трећег лица у погледу тог предмета обуставља извршни поступак и укида решење о извршењу и све спроведене радње.

По оцени Врховног суда неосновани су наводи ревидента о погрешној примени материјалног права и потпуној страначкој легитимацији. У поступку по тужби трећег лица за недопустивост извршења тужилац је треће лице које тврди да на предмету извршења има право које спречава извршење. Та тужба се подноси против извршног повериоца и извршног дужника који оспорава право трећег лица.

У конкретном случају у овој парници тужени су купац непокретности и извршни дужник. За потпуну пасивну легитимацију тужба је морала бити поднета против ГГ, извршног повериоца. Купац непокретности није пасивно легитимисан осим уколико је истовремено и извршни поверилац из извршног поступка у парници која се води искључиво по захтеву да се утврди недопустивост извршења.

Тужилац је у тужби као тужене означио извршног дужника и ББ која је у извршном поступку купила непокретност која је била предмет продаје и која је уписана као титулар права својине на спорној непокретности, али не и извршног повериоца против кога би тужба у сваком случају морала бити усмерена.

Из свега изнетог, Врховни суд је одлучио као у изреци на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**